

บทที่ ๑

สรุปและ เสนอแนะ

จากการศึกษาชนชั้นนำทางการเมืองไทยกับการกำหนดนโยบาย ศึกษาเฉพาะกรณีการผลิต และจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 โดยมีสมมติฐานในการศึกษาว่า

ในการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายชนชั้นนำทางการเมืองต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมน่าจะได้รับอิทธิพลจากปัจจัยในการตัดสินใจกำหนดนโยบายดังกล่าวต่างกัน และต่างพยายามใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมีผลักดันนโยบายให้ออกมาอยู่ในแนวที่ตนต้องการด้วยรูปแบบวิธีการต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมรักษาผลประโยชน์ของตนเองเหนืออื่นใด

ปรากฏผลจากการศึกษาครั้งนี้คือ

(1) ในส่วนที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 ซึ่งในการศึกษานี้ เน้นเฉพาะปัจจัยทาง เศรษฐกิจนั้น จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้กล่าวคือ

ในการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 ชนชั้นนำทางการเมืองที่มีส่วนร่วมต่างได้รับอิทธิพลจากปัจจัยทาง เศรษฐกิจในการตัดสินใจกำหนดนโยบายดังกล่าวข้างต้น

ทั้งนี้ เพราะจากการศึกษาพบว่า เวลาจะมีการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ชนชั้นนำทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นตัวแทนจากชาวไร่อ้อย ตัวแทนจากโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกและตัวแทนจากทางราชการ จะได้มีการนำปัจจัยทาง เศรษฐกิจคือ ตัวเลขต้นทุนที่การผลิตอ้อยและตัวเลขต้นทุนการผลิตน้ำตาลที่ได้จากหน่วยงานของทางราชการที่รับผิดชอบ มาช่วยกันพิจารณา วิเคราะห์อภิปราย ถกเถียงกันอย่างละเอียดรอบคอบทุกด้าน ถึงความเป็นไปได้ของตัวเลขนั้น ๆ ก่อนนำเสนอ คณะกรรมการพิจารณา นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย เช่น ในกรณีของปัจจัยทาง เศรษฐกิจที่เกี่ยวกับตัวเลขต้นทุนการผลิตอ้อย ชนชั้นนำทางการเมืองต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม จะให้กลไกรัฐที่มีหน้าที่รับผิดชอบในด้านตัวเลขประมาณการต้นทุนการ

ผลิตอ้อย เสนอตัวเลขที่ประมาณการได้มาพิจารณา ขณะเดียวกันก็ได้มีการนำตัวเลข จากหน่วยงานองค์กรอื่น เช่น จากธนาคารแห่งประเทศไทย สมาคม สหกรณ์ ชาวไร่อ้อยและจากโรงงานน้ำตาลทรายมาพิจารณาประกอบแล้วช่วยวิเคราะห์ เมื่อหา ข้อมูลได้ก็นำ เสนอคณะกรรมการพิจารณาโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าจะใช้เวลาพอสมควรในการหาข้อมูล ทั้งนี้สืบเนื่องมาจาก คณะอนุกรรมการตลอดจนคณะทำงานที่ได้รับการจัดตั้งขึ้นในช่วงนั้น (คือฤดูการผลิตปี 2522-2523, 2523-2524) ยังไม่ค่อยมีระบบการทำงานมากนักจึงทำให้การเสนอข้อมูลตัวเลขต่าง ๆ มีลักษณะหลากหลาย ต่อมา (คือในฤดูการผลิตปี 2524-2525) จึง ได้มีการพยายามทำให้ เป็นระบบมากยิ่งขึ้นโดยคณะกรรมการพิจารณาโยบายการผลิตและ จำหน่ายน้ำตาลทรายได้ให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการวางแผนติดตามสถานการณ์การผลิต และจำหน่ายน้ำตาลทราย (โดยคณะกรรมการพิจารณาโยบายการผลิตและจำหน่าย น้ำตาลทราย) และคณะทำงานขึ้นมาอีก 5 ชุด โดยให้คณะอนุกรรมการและคณะทำงานแต่ละชุดดังกล่าว เข้ามามีส่วนร่วมในการพิจารณาปัจจัยทางเศรษฐกิจ คือต้นทุนในการผลิต อ้อยให้รอบคอบรัดกุม เป็นที่ยอมรับกันทุก ๆ ฝ่าย ซึ่งในแง่ของการดำเนินงานของคณะ อนุกรรมการและคณะทำงานดังกล่าว ปรากฏว่าส่วนใหญ่ได้ช่วยทำให้การวิเคราะห์ เป็น ระบบมีการยอมรับว่ามีความถูกต้อง เป็นธรรม (ในช่วงที่มีการพิจารณา) มากเพิ่มขึ้นและ ระยะเวลาที่ใช้ก็รวด เร็วขึ้น ซึ่งการที่คณะกรรมการพิจารณาโยบายการผลิตและจำหน่าย น้ำตาลทรายได้ให้มีการจัดตั้งคณะอนุกรรมการตลอดจนคณะทำงานต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อให้ช่วย กันพิจารณาต้นทุนการผลิอ้อยดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ได้มีการยอมรับ อิทธิพลของปัจจัย เศรษฐกิจ ปัจจัยนี้คือต้นทุนการผลิตอ้อยว่ามีความสำคัญมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย (โดยเฉพาะนโยบายในส่วนที่เกี่ยวข้อง กับการรับซื้ออ้อยและนโยบายส่วนที่ เกี่ยวกับราคาจำหน่ายน้ำตาลทรายในประเทศมาก)

ในกรณีของปัจจัยทาง เศรษฐกิจอีกปัจจัยหนึ่งคือต้นทุนการผลิตน้ำตาลก็ เช่น เดียว กันทางชนชั้นนำทางการเมืองหรือตัวแทนจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องต่างก็ได้มีการยอมรับ ว่าปัจจัยนี้มีความสำคัญต่อการตัดสินใจกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ดังจะ

เห็นได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานขึ้นมาพิจารณาต้นทุนการผลิตน้ำตาล
ทำนองเดียวกันกับการพิจารณาต้นทุนการผลิตอ้อย

อิทธิพลของปัจจัยทาง เศรษฐกิจทั้ง 2 ปัจจัยนี้คือต้นทุนการผลิตอ้อยและต้นทุนการ
ผลิตน้ำตาลที่มีต่อการตัดสินใจกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายจะ เห็นได้ชัด
มากยิ่งขึ้นในบทที่ 6, 7 และ 8 ที่พรรณาวเคราะห์ถึงรูปแบบการใช้อำนาจอิทธิพลของบรรดา
ชนชั้นนำทางการเมืองที่พยายามผลักดันนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายให้ออกมา
อยู่ในแนวที่พวกตนต้องการ

(2) ในส่วนที่เกี่ยวกับการพยายามใช้อำนาจอิทธิพลของบรรดาชนชั้นนำทาง
การเมืองต่าง ๆ เพื่อผลักดันนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 ให้อ
ออกมาอยู่ในแนวที่ต้องการ ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองเหนืออื่นใด

ในส่วนนี้อีก เช่นกัน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะในแต่ละ
ขั้นตอนของการกำหนดนโยบายดังกล่าวชนชั้นนำทางการเมืองไม่ว่าจะเป็นตัวแทนจากชาว
ไร่อ้อย ตัวแทนจากโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกและตัวแทนจากรัฐบาล
ต่างได้พยายามใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมี โดยสรุปดังนี้

(2.1) กรณีการใช้อำนาจอิทธิพลของทางตัวแทนชาวไร่อ้อย เพื่อ
ให้นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการรับซื้ออ้อย
เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนมากที่สุด ทางตัวแทนจากชาวไร่อ้อยได้พยายามใช้อำนาจอิทธิพล
ที่ตนมีผ่านบุคคลสำคัญ ๆ อาทิเช่น นายกรัฐมนตรี รองนายกรัฐมนตรี ในรูปของการ
ให้ข่าวสารข้อมูลตลอดจนปัญหาที่เป็นความเดือดร้อนของตนให้ทราบ โดยทั่วไปจากการศึกษา
ที่พบในบทที่ 6, 7 และ 8 เมื่อทางนายกรัฐมนตรีและรองนายกรัฐมนตรีได้ทราบ ก็ได้
รับปากว่า จะหาทางช่วย เหลือตามข้อเสนอของตัวแทนชาวไร่อ้อย

นอกจากตัวแทนชาวไร่อ้อยจะได้ใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของการชักชวนคือการให้
ข่าวสารข้อมูลที่เป็นความเดือดร้อนของตนให้บุคคลสำคัญระดับดังกล่าวทราบโดยตรงเพื่อให้
ช่วยผลักดันนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการรับซื้อ
อ้อย เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนแล้ว ยังได้ใช้อำนาจอิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับนโยบายและ
ระดับปฏิบัติอีกด้วย

การใช้อำนาจอิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับนโยบายก็คือการเข้าพบรัฐมนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย อาทิเช่น รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นต้น โดยในการเข้าพบบุคคลสำคัญระดับนี้ทางตัวแทนชาวไร่อ้อยพยายามใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของการให้ข่าวสารข้อมูล ปัญหา ข้อร้องเรียน ตลอดจนข้อเสนอเกี่ยวกับราคารับซื้ออ้อยที่จะทำให้ฝ่ายตนได้รับประโยชน์สูงสุด ซึ่งจากการศึกษาในบทที่ 6,7 และ 8 พบว่ากลไกรัฐระดับดังกล่าว เมื่อทราบข่าวสารข้อมูลตลอดจนปัญหาข้อร้องเรียนต่าง ๆ ก็ได้รับปากว่าจะหาทางช่วยเหลือเช่นเดียวกัน

สำหรับการใช้อำนาจอิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับปฏิบัติ ส่วนใหญ่ จากการศึกษาพบว่าทางตัวแทนชาวไร่อ้อยมักจะใช้วิธีทั้งการเข้าหาโดยตรงและการมีหนังสือ เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งแจ้งถึงปัญหาตลอดจนความเดือดร้อนของคนไร่กับทางกลไกรัฐระดับนี้ทราบ ซึ่งโดยทั่วไปเมื่อกลไกรัฐระดับดังกล่าวทราบ ก็ได้นำข่าวสารข้อมูลเหล่านี้มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจของตน

นอกจากนี้ทางตัวแทนชาวไร่อ้อย ยังได้ใช้อำนาจอิทธิพลผ่านนักการเมืองที่เป็นตัวแทนของกลุ่มตน ผ่านพรรคการเมืองที่มีนโยบายให้ความช่วยเหลือทางด้านเกษตร ผ่านสื่อมวลชน อาทิเช่น หนังสือพิมพ์ ที่มีความเห็นใจในความเดือดร้อนของคนในแทบทุกชั้นตอนของการกำหนดนโยบาย ซึ่งจากการศึกษาก็ได้พบว่าบุคคลองค์กร สถาบันต่าง ๆ ดังกล่าวโดยทั่วไปให้ความร่วมมือช่วยเหลือกับทางตัวแทนชาวไร่อ้อยค่อนข้างดี

สำหรับรูปแบบของการใช้อำนาจอิทธิพลของทางตัวแทนชาวไร่อ้อย มักจะใช้ควบคู่กันไประหว่างการใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของการชักชวนและการใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของความกดดัน กล่าวคือ เมื่อเห็นว่าการใช้อำนาจในรูปของการชักชวนซึ่งส่วนใหญ่คือการให้ข่าวสารข้อมูลบางครั้งไม่ได้ผลหรือได้ผลน้อย ทางตัวแทนชาวไร่อ้อยก็จะใช้อำนาจอิทธิพลในรูปขอขความกดดัน เช่น การขู่ การสร้างสถานการณ์ หรือไม่ก็ข่มขู่ประท้วงสลัดกันไป

การที่ทางตัวแทนชาวไร่อ้อยสามารถใช้อำนาจอิทธิพลไม่ว่าจะผ่านบุคคล องค์กร สถาบันใดก็ตามได้ผลในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะในขั้นรวบรวมข่าวสารข้อมูลและขียนยกวางนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย น่าจะเป็น เพราะบรรดาตัวแทนชาวไร่อ้อยรู้จัก

ที่จะเข้าถึง (access) บุคคลสำคัญ (Key person) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกำหนดนโยบายโดยตรง ประกอบกับทางตัวแทนชาวไร่อ้อยเองก็มีความสามารถในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง (Political Resources) ไม่ว่าจะในเรื่องของความสามารถที่จะนำพลังความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชาวไร่อ้อยที่มีอยู่เป็นจำนวนมาก เข้าต่อรอง อาทิ เช่นกับรัฐ หรือกับกลไกของรัฐหรือการรู้จักวิธีการเข้าพบบุคคลสำคัญ ๆ (Key person) ที่มีอำนาจหน้าที่ที่สามารถช่วยพวกตนได้จริง ๆ การเข้าหาทางการเมือง พรรคการเมือง ตลอดจนหนังสือพิมพ์ให้ช่วยกัน เคลื่อนไหว กดดันต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้นโยบายในส่วนที่เกี่ยวกับการรับซื้ออ้อย เป็นประโยชน์กับฝ่ายตน เหล่านี้ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การใช้อำนาจอิทธิพลของตัวแทนชาวไร่อ้อยได้ผลในระดับหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าตัวแทนชาวไร่อ้อยสามารถใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมีในการผลักดันนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการรับซื้ออ้อย ให้ออกมาอยู่ในแนวที่ตนต้องการโดยปราศจากปัญหาอุปสรรคในเรื่องนี้ จากการศึกษาในบทที่ 8 พบว่า จริง ๆ แล้วในบางขั้นตอนของการกำหนดนโยบาย อาทิ เช่น ขั้นตอนของการนำนโยบายมาปฏิบัติ ทางตัวแทนชาวไร่อ้อยประสบปัญหา ในแง่ที่ไม่สามารถจะใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมีในขั้นนี้ให้ได้ผลอย่างเต็มที่ใด ไม่ว่าจะในกรณีของการที่โรงงานกดราคารับซื้ออ้อยหรือกรณีที่โรงงานผิดเวลาชำระหนี้กับทางชาวไร่อ้อย ทั้งนี้นอกจากจะเป็น เพราะบรรดาตัวแทนชาวไร่อ้อยบางคน เองมีผลประโยชน์ร่วมกับทางโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาลเป็นสินค้าออกแล้ว ความสามารถในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองของตัวแทนชาวไร่อ้อยเอง ในขั้นนี้โดยเฉพาะการเข้าพบบุคคลสำคัญ ๆ ที่มีอำนาจหน้าที่และที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายบางครั้งก็สู้กรณีของทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาลเป็นสินค้าออกไม่ได้ ประกอบกับการที่ตัวแทนของชาวไร่อ้อยระยะหลัง ๆ ก็มีเรื่องระหองระแหงกันในเรื่องของผลประโยชน์ ดังนั้นพลังอำนาจการต่อรองที่เคยมีจึงลดน้อยลงไป

(2.2) กรณีการใช้อำนาจอิทธิพลของทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาลเป็นสินค้าออก เพื่อให้นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการจำหน่ายน้ำตาลทรายขาวและน้ำตาลทรายบริสุทธิ์ ทั้งที่ขาย เป็นกิโลกรัม และขาย เป็นกระสอบในลักษณะที่ได้ราคา เป็นต้น ออกมา เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนมาก

ที่สุด ทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกจึงได้พยายามใช้ อำนาจอิทธิพลที่ตนมีผ่านบุคคลสำคัญ ๆ เช่น ระดับนายกรัฐมนตรีในรูปแบบของการให้ทราบ ข่าวดูสารข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาทั้งที่เกิดขึ้นกับฝ่ายตนและฝ่ายอื่น ซึ่งจากการศึกษาในบทที่ 6 และ 7 เมื่อทางนายกรัฐมนตรีทราบถึงปัญหาความเดือดร้อนต่าง ๆ ก็ได้สั่งการให้ฝ่ายที่มี ส่วนเกี่ยวข้องรีบไปพิจารณาว่า เน้นการคือ

นอกจากตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกจะได้ใช้อำนาจ อิทธิพลในรูปแบบของการชักชวนคือการใช้ข่าวสารข้อมูลที่ เป็นความเดือดร้อนของคนให้บุคคล สำคัญระดับดังกล่าวทราบ (แม้จะไม่โดยตรงคือทำเป็นหนังสือ) แล้ว ยังได้ใช้อำนาจ อิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับนโยบายและระดับปฏิบัติอีกด้วย

การใช้อำนาจอิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับนโยบายก็คือการมีหนังสือมาถึงกระทรวง ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย อาทิเช่น กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ เป็นต้น โดยรายงานให้กลไกรัฐระดับดังกล่าวทราบถึง ความร่วมมือตลอดจนให้ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับฝ่ายตนโดยคาดว่า เมื่อทางกลไกรัฐ เหล่านี้ทราบจะได้พิจารณาหาทางช่วยเหลือพวกตนซึ่งปรากฏผลจากการศึกษาในบทที่ 6, 7 และ 8 พบว่า ส่วนใหญ่กลไกรัฐระดับดังกล่าวเมื่อทราบถึงปัญหาลดลงจนการให้ความ ร่วมมือกับทางราชการก็ได้ให้ความ เห็นใจและพยายามหาทางช่วยเหลือ

สำหรับการใช้อำนาจอิทธิพลผ่านกลไกรัฐระดับปฏิบัติโดยเฉพาะสำนักงานอ้อย และน้ำตาลทราย กระทรวงอุตสาหกรรม ก็ได้มีการดำเนินการในลักษณะเดียวกัน คือ มีหนังสือรายงานมาให้ทราบถึงปัญหาข้อจำกัดของฝ่ายตน ซึ่งโดยทั่วไปจากการศึกษาใน บทที่ 6, 7 และ 8 อีกเช่นกัน เมื่อทางกลไกรัฐระดับดังกล่าวทราบก็ได้รายงานต่อไป ยังรัฐบาล เมื่อทราบถึงปัญหาข้อเดือดร้อนต่าง ๆ ก็ได้สนองตอบต่อความต้องการของทาง ตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกด้วยดี

นอกจากนี้ในบางครั้งบางโอกาส ทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลทรายตลอดจนผู้ ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกยังได้ใช้อำนาจอิทธิพลร่วมกับทางองค์การ สถาบันของชาวไร่ อ้อยผ่านกลไกรัฐระดับนโยบาย ทั้งนี้ เพื่อช่วยให้กันกดดันให้ทางกลไกรัฐระดับดังกล่าว กำหนดนโยบายที่เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนให้มากที่สุด อันนี้ก็อีกเช่นกัน ปรากฏผลจากการ ศึกษาในบทที่ 6, และ 7 มักจะได้ผลคือทางกลไกรัฐยินยอมให้ความช่วยเหลือตามข้อ เสนอที่ ส่งขึ้นไป

สำหรับรูปแบบการใช้อำนาจอิทธิพลดังกล่าว ทางตัวแทนโรงงานน้ำตาล
 อดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออก มักจะใช้ควบคู่กันไประหว่างการใช้อำนาจอิทธิพล
 ารูปของการชักชวนและการใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของความกดดัน กล่าวคือ เมื่อเห็น
 ากการใช้อำนาจในรูปของการชักชวนซึ่งส่วนใหญ่ก็คือ การให้ข่าวสารข้อมูลบางครั้งดู
 จะไม่ได้ผลหรือได้ผลน้อย ทางตัวแทนเหล่านั้นก็ใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของความกดดัน
 เช่น การสร้างสถานการณ์ การขู่ว่าน้ำตาลจะขาดตลาดบ้าง เป็นต้นสลับกันไป

การที่ทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกสามารถ
 ใช้อำนาจอิทธิพลไม่ว่าจะผ่านบุคคล องค์กร สถาบันใดก็ตาม ได้ผลโดยเฉพาะใน
 ั้นรวบรวมข่าวสารข้อมูลและขึ้นยกร่างนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย นำ
 จะ เป็น เพราะทางตัวแทน เหล่านี้รู้จักวิธีที่จะ เข้าถึง (access) บุคคลสำคัญที่มีส่วน
 เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกำหนดนโยบายแม้จะไม่ได้โดยตรงก็ตาม (คือทำ เป็นหนังสือมา)
 ประกอบกับทางตัวแทนโรงงานน้ำตาล ตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออก เองก็มีทักษะ
 ความสามารถในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง (Political Resources) ไม่ว่า
 จะ เป็น เรื่องของความสามารถที่จะนำพลังความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของสมาคม * ที่เป็น
 ตัวแทนของตน เข้าต่อรองกับกลไกรัฐ การรู้จักวิธีทำหนังสือมาถึงบุคคลสำคัญ การรู้จัก
 ใช้อำนาจอิทธิพลร่วมกับทางตัวแทนชาวไร่อ้อย การมีศิลปะในการใช้อำนาจอิทธิพลที่ค่อนข้าง
 ้างได้ เปรียบทางตัวแทนชาวไร่อ้อย กล่าวคือเวลาที่มีหนังสือมาถึงบุคคลสำคัญระดับต่าง ๆ
 ทางตัวแทน เหล่านี้ไม่ได้พิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น เฉพาะกับฝ่ายคนเท่านั้น หากยังได้พิจารณาให้
 เห็นถึงปัญหาความเดือดร้อนที่จะเกิดขึ้นกับฝ่ายอื่น ๆ อีก รวมทั้งรัฐบาลเอง อาทิเช่น
 กรณีที่น้ำตาลทรายขาดตลาด ในกรณีนี้หากอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลตลอดจนผู้บริโภคน้ำตาล
 ไม่มีน้ำตาลที่จะบริโภค รัฐบาลแน่นอนจะต้องพบกับความเดือดร้อน เพราะคงจะต้องมีความ
 เคลื่อนไหวร้องเรียนต่อรัฐบาลให้แก่ปัญหาที่เกิดขึ้นจากกลุ่มต่าง ๆ ดังกล่าว ดังนั้นเมื่อทาง

---

* ทั้ง ๆ ที่มีความขัดแย้งกันหลายต่อหลายครั้ง แต่เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่าการเป็น
 อันหนึ่งอันเดียวกันจะทำให้พวกคนได้รับผลประโยชน์สูงสุด ในกรณีดังกล่าวทางกลุ่มโรงงาน
 จะหันมาให้ความร่วมมือร่วมพลังกัน .

กลไกรัฐทราบถึงปัญหาความเดือดร้อนดังกล่าวโดยทั่วไปมักจะให้ความสนใจน้อย ๆ เหล่านี้ เป็นอีกส่วนหนึ่งที่ทำให้การใช้อำนาจอิทธิพลของทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกประสบผลสำเร็จ นอกเหนือไปจากความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ทางธุรกิจ ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่ตนมีกับทางกลไกรัฐและกับสถาบันทางการเงินที่ได้ผลอีก เช่นกันมาแล้ว

การใช้อำนาจอิทธิพลของทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกดังกล่าวจริง ๆ แล้วประสบผลสำเร็จไม่เพียงสามารถผลักดันนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายที่เป็นประโยชน์กับฝ่ายตนได้เท่านั้น หากยังประสบผลสำเร็จในกรณีที่จะไม่ปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวบางข้อ เช่น การรับซื้ออ้อยหรือการผลิตน้ำตาลทรายขาวให้ครบตามสัญญา ทั้งนี้ เพราะเห็นว่า หากฝ่ายตนปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวแล้วจะสูญเสียผลประโยชน์ ซึ่งในกรณีที่ทางตัวแทนโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกไม่ปฏิบัติตามทางตัวแทนชาวไร่อ้อยและโดยเฉพาะทางกลไกรัฐเองในหลาย ๆ ครั้งก็ทำอะไรไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะทางโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล นอกจากจะมีความสามารถในการใช้ทรัพยากรทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพแล้วทางกลไกรัฐเองที่ผ่านมาก็มีอำนาจตามกฎหมายที่จำกัด

(2.3) กรณีการใช้อำนาจอิทธิพลของทางราชการหรือทางรัฐบาล

เพื่อให้นโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทรายที่กำหนดออกมา เป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย คือไม่เพียงเฉพาะระหว่างชาวไร่อ้อยกับโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออก หากยังเป็นประโยชน์กับทางโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้น้ำตาลและผู้บริโภคน้ำตาลอีกด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ ทางรัฐบาลหรือทางราชการจึงพยายามใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมีตามกฎหมายเชิญทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงมาประชุมปรึกษาหารือเสมอ ๆ ในกรณีที่บางครั้งของการประชุมปรึกษาหารือมีที่กล่าวว่าจะหาข้อยุติได้ยาก ก็จะใช้วิธีการเจรจาประนีประนอมจนกว่าแต่ละฝ่ายจะพอใจ โดยดำเนินการในลักษณะนี้ในแทบทุกขั้นตอนของการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ยกเว้นในขั้นนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติ ที่ทางราชการบางครั้งจะใช้อำนาจที่ตนมีตามกฎหมายลงโทษทางโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกค่อนข้างรุนแรง ซึ่งเหตุผลที่ทางราชการทำเช่นนั้น ส่วนใหญ่เป็นเพราะ

ทางตัวแทนดังกล่าวไม่พยายามปฏิบัติตามนโยบาย เช่น ไม่พยายามผลิตน้ำตาลทรายขาวตลอดจนน้ำตาลทรายบริสุทธิ์ให้ครบตามจำนวนที่ตกลงกันได้

อย่างไรก็ตามการใช้อำนาจอิทธิพลดังกล่าวของทางราชการในหลาย ๆ ครั้งก็ไม่ได้ผล ทั้งนี้เพราะอำนาจที่ทางราชการมีอยู่นั้นโดยทั่วไปมีค่อนข้างจำกัด

จากการศึกษา เรื่องชนชั้นนำทางการเมืองไทยกับการกำหนดนโยบาย : ศึกษากรณีการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด จะเห็นได้ว่าเป็นไปตามสมมติฐานทุกประการคือ

การกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 ชนชั้นนำทางการเมืองที่มีส่วนร่วมได้รับอิทธิพลจากปัจจัยในการตัดสินใจกำหนดนโยบายต่างกันและต่างพยายามใช้อำนาจอิทธิพลที่ตนมีผลักดันให้นโยบายออกมาอยู่ในแนวที่ตนต้องการด้วยรูปแบบการต่าง ๆ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมรักษาผลประโยชน์เหนืออื่นใด

จากการศึกษาดังกล่าวได้ช่วยยืนยันที่ว่าในการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าที่ออกมาในรูปของการกำหนดนโยบาย ในกรณีของประเทศไทยยังคงเป็นเรื่องของชนชั้นนำที่เป็นคนกลุ่มน้อย

ขณะเดียวกันจากผลของการศึกษาดังกล่าวจะเห็นได้ว่า เป็นไปตามกรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษานี้ทั้งหมด กล่าวคือ

ประการที่หนึ่ง ในการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบาย ในกรณีของประเทศไทยยังคงเป็นเรื่องของชนชั้นนำที่เป็นคนกลุ่มน้อย

ประการที่สอง ในการใช้อำนาจอิทธิพลผลักดันนโยบายให้ออกมาอยู่ในแนวที่ตนต้องการก็คือการใช้อำนาจอิทธิพลผ่านฝ่ายการเมืองระดับสูง ผ่านกลไกรัฐระดับนโยบายและระดับปฏิบัติที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ๆ ผ่านพรรคการเมืองและนักการเมืองที่เป็นตัวแทนของกลุ่มตน ตลอดจนผ่านสื่อมวลชนที่มีความเห็นใจในความเดือดร้อนของฝ่ายตน

ประการที่สาม การที่ชนชั้นนำทางการเมืองต่าง ๆ สามารถใช้อำนาจอิทธิพลผ่านบุคคล องค์กรตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ที่ได้ผลดังกล่าวข้างต้น ส่วนหนึ่งน่าจะ

ขึ้นอยู่กับความรู้จักใช้ความสัมพันธ์รูปแบบต่าง ๆ อาทิเช่น ความสัมพันธ์ส่วนตัว ความสัมพันธ์ทาง เครือญาติ ความสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจตลอดจนความสัมพันธ์ทาง เศรษฐกิจ ที่ต่างฝ่ายต่างมีผลประโยชน์ร่วมกัน อีกส่วนหนึ่งน่าจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการ เข้าถึง (access) บุคคล องค์กร ตลอดจนสถาบัน เหล่านั้นตลอดรวมถึงความสามารถ ในการใช้ทรัพยากรทางการเมือง (Political Resources) ไม่ว่าจะในเรื่อง ของการรู้จักวิธีการเข้าพบบุคคลสำคัญ การมีศิลปะในการใช้อำนาจอิทธิพล ฯลฯ

โดยสรุปในการศึกษา เรื่องชนชั้นนำทางการเมืองกับการกำหนดนโยบายการผลิต และจำหน่ายน้ำตาลทราย : ศึกษา เฉพาะกรณีการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย 2522-2525 พบว่า ในการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าที่ออกมา ในรูปของการกำหนด นโยบาย ในกรณีของประเทศไทยยังคงเป็น เรื่องของชนชั้นนำที่เป็นกลุ่มน้อย และชนชั้นนำทางการเมืองที่ประสบความสำเร็จในการผลักดันนโยบายให้ออกมาอยู่ในแนวทางที่ตน ต้องการได้ นอกจากจะมีการจัดตั้งองค์กรที่มีความมั่นคง เข้มแข็ง มีพลังมีความ เป็นอัน หนึ่งอัน เดียวกัน แล้วยังจะต้องมีความสามารถในการเข้าถึงบุคคล องค์กรสถาบันที่ สำคัญ ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ตลอดจนมีและสามารถใช้ทรัพยากรทางการเมืองที่มี อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

ในกรณีของการศึกษา การที่ทางตัวแทนชาวไร่อ้อยใช้อำนาจอิทธิพลสู่ทางตัวแทน โรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกไม่ได้ ทั้งที่พวกตนก็มีองค์กร มีทรัพยากร ทางการเมืองตลอดจนความสามารถในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น ถ้าจะว่ากันไปแล้วก็ไม่ ยิ่งหย่อนไปกว่าทางโรงงานน้ำตาล ตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออก อันนี้น่าจะสืบเนื่อง มาจากตัวแทนชาวไร่อ้อยถูกแบ่งแยกแล้วปกครองและมีการต่อสู้ชิงดีชิงเด่นกันอยู่ตลอดเวลา ทำให้องค์กรของพวกเขาแตกแยกขาดพลัง นอกจากนี้ในระยะเวลาดังกล่าวยังมีการประกาศ ยกเลิกองค์กรเดิมซึ่งเป็นองค์กรหลักของตนคือ สหพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย หลังจากนั้นได้มีการจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมา เรียกว่า สมาพันธ์ชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย ต่อ มาเมื่อได้มีการพบปะพูดคุยกันจน เป็นที่ เข้าใจกันในระดับหนึ่งก็ได้มีการหันมาฟื้นฟูสหพันธ์ชาว ไร่อ้อยแห่งประเทศไทยใหม่ และหลังจากนั้นก็ได้มีการขัดแย้งไม่ลงรอยกันอีก มีการขอ จัดตั้งและขอแยกตัวออกจากสหพันธ์ฯ มาตั้งองค์กรใหม่อีก 2 องค์กรคือ

"สหสมาคมชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทย" และ "ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรชาวไร่อ้อยแห่งประเทศไทยจำกัด" ตามลำดับ (ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 3)

กลุ่มบุคคลที่เป็นแกนนำในองค์กรเหล่านี้แม้จะเป็นตัวแทนของชาวไร่อ้อย ดังได้กล่าวมาแล้วแต่ส่วนใหญ่ไม่ค่อยจะลงรอยกัน ทั้งนี้ เพราะทั้งองค์กรและกลุ่มบุคคลที่อยู่ในองค์กรบางองค์กรบางกลุ่มมีผลประโยชน์และตกอยู่ใต้อิทธิพลของโรงงานและบริษัทที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกบางกลุ่มบางบริษัท เมื่อเป็นเช่นนี้จึงพยายามช่วงชิงบทบาทในการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบายตลอด เวลาโดยยึดผลประโยชน์ขององค์กรของกลุ่มของตนเป็นหลัก มากกว่าจะยึดผลประโยชน์ของชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่ ซึ่งมีจำนวน เป็นแสน ๆ คนที่ได้รับความเดือดร้อน เนื่องมาจากอุตสาหกรรมนี้ ดังนั้นการเคลื่อนไหวเรียกร้องหรือผลักดันนโยบายการผลิตให้เกิดประโยชน์กับชาวไร่อย่างจริงจัง เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในระยะหลัง ๆ จึงทำได้ไม่เต็มที่

อันนี้ตรงกันข้ามกับกลุ่มสมาคมของทางโรงงานน้ำตาลตลอดจนบริษัทหรือผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกที่แม้จะมีความขัดแย้งกันหลายครั้งนับตั้งแต่ปี 2514, 2517 เป็นต้นมา แต่เมื่อใดก็ตามที่เห็นว่า เรื่องใดก็ตามจะทำให้พวกตนสูญเสียผลประโยชน์ แม้จะเคยมีความขัดแย้งกัน ต่างจะหันมาให้ความร่วมมือกัน ใช้อำนาจอิทธิพลในรูปของการต่อรองกับทางกลไกรัฐทันที ดังปรากฏที่ได้ศึกษามาโดยเฉพาะในบทที่ 7, 8 ตามลำดับ ทั้งนี้ เพื่อให้นโยบายหรือผลประโยชน์นั้น ๆ ตกอยู่กับฝ่ายตนให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตามหากทุกฝ่ายที่มีส่วน เกี่ยวข้องกับการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบายการผลิตและจำหน่ายน้ำตาลทราย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายของทางตัวแทนชาวไร่อ้อย ตัวแทนฝ่ายโรงงานน้ำตาลตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกหรือตัวแทนทางฝ่ายรัฐบาลหรือราชการ ประปรารถนาที่จะเห็นการจัดสรรแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าดังกล่าว ที่ออกมาในรูปของการกำหนดนโยบายดำเนินต่อไปโดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้รับผลประโยชน์ตามที่ตนควรจะได้ คือตามที่ตนได้ลงทุนลงแรงไป แต่ละฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังกล่าวน่าจะ ได้มีการดำเนินการดังต่อไปนี้ คือ

(1) ในกรณีของทางโรงงานน้ำตาล ตลอดจนผู้ที่ส่งน้ำตาล เป็นสินค้าออกน่าจะ ได้ให้ความสนใจ ให้ความสำคัญเป็นธรรม ยุติธรรมโดยเฉพาะกับทางฝ่ายชาวไร่อ้อย

ให้มากกว่าเดิม และที่สำคัญที่สุดไม่ควรเข้าไปแทรกแซงไม่ว่าจะในรูปแบบของการแบ่งแยก และปกครอง การสลายพลังขององค์การของทางชาวยุโรป หรือในรูปแบบของการหยิบบิ้น ผลประโยชน์อื่น เช่น การให้แก่นำสำคัญของสมาคมชาวยุโรป สหพันธ์ชาวยุโรป อ้อย เข้า ไปถือหุ้นในโรงงานที่ตั้งขึ้นมาใหม่ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อให้แก่นำเหล่านี้ยุติการเคลื่อนไหว กรณีที่ชาวยุโรปต้องการราคาซื้ออ้อยที่สูงกว่าเดิม เป็นต้น

(2) ในกรณีของทางรัฐบาลหรือทางราชการก็น่าจะต้องให้ความยุติธรรม เป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่ายจริง ๆ หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ดำเนินการระเบียบกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ไม่ว่าจะในกรณีของกฎกระทรวง พระราชบัญญัติหรือกฎระเบียบอื่น ๆ ที่ ออกมา เพื่อให้อุตสาหกรรมนี้เป็นธรรมกับทุก ๆ ฝ่าย กรณีดังกล่าวหากมีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ปฏิบัติตามก็ควรลงโทษกันอย่างเฉียบขาด เช่นมีระเบียบกำหนดไว้ว่าหากโรงงาน น้ำตาลใดได้รับการจัดสรรให้ผลิตน้ำตาลทรายและน้ำตาลทรายขาวบริสุทธิ์ให้ครบ เพียงพอต่อการบริโภคภายในประเทศ กรณีดังกล่าวหากพบว่าโรงงานใดผลิตไม่ครบจะไม่ให้ มีการส่งน้ำตาลทรายดิบออกนอกประเทศ กรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือละเมิดคือไม่ปฏิบัติตาม รัฐบาลหรือทางราชการ ก็ควรที่จะได้มีการลงโทษหรือในบางกรณีที่จะต้องมีการเข้าไป ตรวจสอบความโรงงานน้ำตาลต่าง ๆ ว่ามีการผลิตน้ำตาลตามปริมาณที่จัดสรรให้ไว้หรือไม่ กรณีดังกล่าวหากตรวจสอบแล้วพบว่าไม่ครบ กรณีนี้ทางราชการหรือทางรัฐบาลก็น่าจะมีการลงโทษตามกฎหมายหรือตามระเบียบที่จริงจัง เช่น เดียวกัน

(3) ในกรณีของทางผู้นำหรือทางตัวแทนชาวยุโรปก็ควรจะได้มีการตระหนัก ถึงบทบาทหน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายจากสมาชิกที่เลือกคนให้เข้ามาทำหน้าที่พิทักษ์รักษาผลประโยชน์ ฉะนั้น เมื่อเข้ามาแล้วก็ควรจะทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายไม่ควรมาแย่งชิงต่อสู้เพื่อผลประโยชน์ส่วนตัว หรือผลประโยชน์ของกลุ่มของตน กรณีที่เห็นว่าโรงงาน เอารัดเอาเปรียบในการรับซื้ออ้อย เช่นหาว่าอ้อยสกปรกบ้าง หรือมีสิ่งเจือปนมากบ้าง ที่จริง ๆ แล้วสิ่งเจือปนมีเล็กน้อย กรณีนี้ทางตัวแทนชาวยุโรปน่าจะได้มีการเคลื่อนไหวเพื่อไม่ให้ทางโรงงานกดราคาซื้อจากทางชาวยุโรป

จากที่เสนอแนะดังกล่าวข้างต้น หากฝ่ายที่กล่าวถึงโดยเฉพาะฝ่ายโรงงานน้ำตาล ฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายชาวยุโรปได้ดำเนินการในลักษณะที่เสนอแนะมาโดยสังเขปข้างต้น

อันนี้น่าจะเป็นที่คาดหวังได้ว่า การจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบายแม้จะเป็น เรื่องของชนชั้นนำที่เป็นคนกลุ่มน้อยแต่ก็จะเป็นไปเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่จริง ๆ

อย่างไรก็ตามนอกจากจะได้มีการศึกษาการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าเพื่อสังคมในรูปของการกำหนดนโยบายดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดแล้ว กรณีของบริษัทข้ามชาติมีบทบาทต่อการจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบายนี้หรือไม่ บริษัทเหล่านี้ ใช้อำนาจอิทธิพลอย่างไร ผ่านบุคคลองค์การสถาบันใด มีความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กับบุคคล องค์การ สถาบัน เหล่านั้นอย่างไร มีการใช้ทรัพยากรทางการ เมืองที่ตนประกอบการใช้อำนาจอิทธิพลหรือไม่อย่างไร ขณะเดียวกันน่าจะได้มีการศึกษาจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในรูปของการกำหนดนโยบายในเรื่องอื่น ๆ ให้กว้างขวางต่อไป ทั้งนี้ เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาเหล่านั้นมาเปรียบเทียบดูกับที่ได้ค้นพบจากการศึกษาที่ว่า การจัดสรรหรือแบ่งปันสิ่งที่มีคุณค่าในกรณีของประเทศไทยยังเป็น เรื่องชนชั้นนำที่เป็นคนกลุ่มน้อยอยู่หรือไม่